

Tam Tekmil Hazırım Sana

– GürhanGürses · 27 Mart 2017

Gök hep gridir bende, çiçekler hep solgun, tabiat hep ölgün... Bir yaprağım ayağının önünde ezilmiş ve kurumaya yüz tutmuş... Bir yağmur damlasıym kirpiklerine asılı kalmış. Bir veda busesiyim dudağının kıvrımında yarım kalmış ve bir gamzeyim yanaklarında.

Şimdi kalkıp da bana seni anlatmanın ya da bendeki seni sorgulamanın ne manası var. Okyanusa neden derinsin, neden mavisin ve neden kocaman bir damlasın demenin mantığı var mıdır sence? Gökyüzüne bakıp da neden böyle sonsuzsun demenin...Yahut yanardağın ağzına varıp "Neden böyle içten içe yanıyorsun, derdin nedir?" diye sormanın bir izahı olabilir mi?

Sensizlik tek mücadelemdir bu dünyada.

Tek korkumdur.

Mağlubiyetimidir.

Şimdi kalkıp da bana "Neden hiç baharı yaşamıyorsun, hep kıştasın." diye sorma!

Baharım sensin, neharım... (günüm)

Güneşim; şemsim, mihrim ve afitabım...

Ruh eşim, tebessümüm, mirim, mehtabım...

Yemin ediyorum kitabım üzerine sensiz pek bitabım.

Sana o kadar kelime biriktirmişim ki sanki yavan kalıyorum yine. İçimdeki sen dalgası o denli büyük ve şiddetli ki dünyadaki bütün sözcükleri toplasam yine de bu dalganın gücünü anlatmaya nakıs kalıyor.

Mesela sana güzelim demek isterken rındamın geliyor aklıma.

Tatlım demek isterken şirinamın...

Sevgilim derken evinamın...

Benden sana sarf edilen bütün kelimelerin içi doludur. Bana hangi yönden bakarsan bak; arkadaş, dost, sevgili, olmazsa olmazın, olmasa da olurun, varlığı yokluğu belli olmayanın.... Benim için fark etmiyor anlayacağın. Ben sana tek yönden bakıyorum: Kalpten... Ve sen benim olmazsa olmazımsın.

Gözlerim hep hüznle bakıyor.

Gözlerimin içindeki bebek ağlıyor.

Kirpiklerim gözyaşarımla sulanıyor 24 saat ve bu yüzden ok gibi uzun ve ucu keskin... Kaşlarım o, ok gibi keskin ve uzun kirpikleri senin kalbine atmaya gerilmiş bir yay gibi duruyor.

Tam tekmil sana hazırım.

Tüm hüznümle...

Bir gram sevinç yok bende sensiz.

Bir milim vuslat...

Bir nebze umut...

Unut'lardasın.

Her yer izbedir bana. Terk edilmiştir her mekan. Anlamını yitirmiştir. Viran olmuştur, talan...

Sensiz yaşıadığım yalandır yalan...

Ey varlığı bana cennet olan sevgili.

Cehennemi yaşatmaya hakkın var mı?

Bana gül bahçesi olan sevgili!

Diken olmaya hakkın var mı?

İnsanlar hep soğuktur ve uzaktır bana. Senden aldığım elektriği hiçbir kimseden alamadım. Seni deniz fenerim olarak görüyorum, kutup yıldızım, pusulam, rotam, istikametim... Uğruna ölüme dahi gözü kapalı gideceğimsin. Uçuruma düşeceğim, belaya musallat olacağım...

Körüm başka yüzlere, kötürümüm herkese.

Sağırım başka seslere.

Ağırım başka sevmelere.

Ey benim canımın canı sevgilim.

Bu dünyadaki en güzelim.

Tek güzelim.

Özelim.

Kurbandır sana bu aciz canım.

Fedadır.

Uğruna aksın kanım, helaldir.

Dökülsün gözyaşım, şifadır.